

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217209386
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217209386.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: S. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., H. XX, zastúpený Združením na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Bratislava, Jána Poničana 9, IČO: 50 252 151, proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 6. decembra 2018 č. k. 10C/25/2017-82 v jeho zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 50 eur zastavil a žalobu zamietol. Žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2, § 529 ods. 1, § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, ako aj zisteným skutkovým stavom.

1.1. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 05. 06. 2009 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0212937647, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobcovi bezúčelový spotrebný úver vo výške 10.000 eur, ktorý sa zaviazal žalobca vrátiť v 119-tich mesačných splátkach po 139,27 eura. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24. 03. 2017, vrátane jej Prílohy č. 1, súd zistil, že pohľadávka žalovanej s príslušenstvom, ktorá vznikla z Úverovej zmluvy č. 0212937647 zo dňa 05. 06. 2009 voči žalobcovi, bola postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. (predtým Intrum Justitia Slovakia, s. r. o.). Postúpenie pohľadávky bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa 31. 03. 2017, ktorý bol podľa podacieho hárku podaný na poštovú prepravu dňa 04. 04. 2017. V časti o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 50 eur žalobca zoberal žalobu späť, žalovaná súhlasila s čiastočným späťvzatím, preto súd konanie v tejto časti zastavil.

1.2. Žalovaná vo svojom vyjadrení namietala existenciu prekážky veci právoplatne rozhodnutej rozsudkom OS Komárno sp. zn. 6C/517/2015-81, preto súd v prvom rade skúmal, či sú dané procesné podmienky. Za týmto účelom v zmysle § 185 ods. 3 CSP vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisom OS Komárno sp. zn. 6C/517/2015 a zistil, že predmetom konania bola žaloba žalobcu voči žalovanej o určenie neplatnosti Zmluvy o splátkovom úvere č. 0212937647 zo dňa 05. 06. 2009, pričom žaloba bola zamietnutá. Z pripojeného spisu je teda zrejmé, že v inom konaní sa žalobca domáhal neplatnosti zmluvy a v tomto konaní sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, z čoho je zrejmé, že žalobca sa domáha iného nároku, a preto nemôže ísť o prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

1.3. Následne sa súd prvej inštancie zameril na skúmanie námietky nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, ktorú vznesla žalovaná. Pri skúmaní vecnej legitímácie vychádzal z rozsudku NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009, ako aj rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo 197/2010. Z predložených listinných dôkazov zistil, že pohľadávku zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0212937647 zo dňa 05. 06. 2009 žalovaná postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 03. 2017 na Intrum Slovakia, s. r. o. (predtým pod názvom Intrum Justitia Slovakia, s. r. o.), o čom bol žalobca upovedomený listom - Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 31. 03. 2017, ktorý bol podaný na poštovú prepravu dňa 04. 04. 2017. Žaloba bola podaná na súd dňa 26. 04. 2017 a z jej textu vyplýva, že žalobca v čase jej podania vedel, že došlo k postúpeniu pohľadávky, keďže v nej uviedol, že úhradu od žalovanej požaduje prostredníctvom postupníka Intrum Justitia Slovakia, s. r. o. Keďže postúpením pohľadávky prešli na spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. všetky práva spojené s pohľadávkou, len voči nej možno po postúpení pohľadávky uplatniť všetky námietky, ktoré s pohľadávkou súvisia. Postúpením pohľadávky zo zmluvy vstupuje postupník Intrum Slovakia, s. r. o. do všetkých právnych vzťahov jeho právneho predchodcu, pasívna legitímácia žalovanej preto po postúpení pohľadávky nie je daná, čo bolo dôvodom, pre ktorý súd bez toho, aby sa zaoberal meritom veci, žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobcovi. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, zastúpený Združením na ochranu práv občana - AVES, ktorý sa domáhal v napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Poukázal na uzatvorenú Zmluvu o splátkovom úvere č. 021937647 zo dňa 05. 06. 2009, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver zo strany žalovanej vo výške 10.000 eur, ako aj na zmluvné dojednania. Tvrdil, tak ako v priebehu celého konania, že údaj o RPMN je nesprávny a zavádzajúci, čo v konečnom dôsledku spôsobuje, že RPMN v zmluve nie je uvedená vôbec. Okrem uvedeného, sú v zmluve uvedené celkové náklady spojené s úverom vo výške 6.841,05 eura. Pri mesačnej splátke 139,27 eura x 119 = 16.573,13 eura + poplatok za správu úveru 1,99 eura x 119 = 236,81 eura + poplatok za poistenie k úveru 6,96 x 119 = 828,24 eura + spracovateľský poplatok 189,17 eura = 17.827,35 eura - poskytnutý úver 10.000 eur = 7.827,35 eura. Celkové náklady spojené s úverom sú v skutočnosti 7.827,35 eura, a nie 6.841,05 eura ako je uvedené v zmluve. Vzhľadom na nesprávne uvedenie RPMN a nesprávne uvedené celkové náklady spojené s úverom, ako aj na oprávnenie žalovanej jednostranne meniť poplatok za poistenie k úveru sa predmetný spotrebiteľský úver javí ako bezúročný a bez poplatkov. Keďže ide o bezúročný a bezpoplatkový úver, na strane žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 621,91 eura.

2.1. Vzhľadom k tomu, že úver sa javí ako bezúročný a bez poplatkov, žalobca ku dňu, kedy mala žalovaná údajne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru (26. 10. 2016), nebol v omeškaní so splácaním úveru a mal uhradenú už sumu 10.621,91 eura z 10.000 eur. Z úverovej zmluvy vyplýva, že splatnosť prvej splátky bola 10. 07. 2009 a konečná splatnosť úveru nastane až dňa 10. 05. 2019. Istina 10.000 eur bola poskytnutá na dobu 10 rokov a mesačná splátka istiny (bez úrokov a bez poplatkov) predstavuje 84,04 eura. V období od 10. 07. 2009 do 26. 10. 2016 (kedy mala žalovaná vyhlásiť mimoriadnu splatnosť) mal žalobca zaplatiť 88 mesačných splátok po 84,04 eura = sumu 7.747,52 eura. Keďže žalobca ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti už zaplatil sumu 7.747,52 eura, zaplatil tak viac o 2.252,48 eura ako v skutočnosti mal. Ak teda žalovaná vyhlásila predčasnú splatnosť úveru, takýto úkon nemôže byť právne účinný. Úver sa doposiaľ nestal splatným a zmluvný vzťah nebol predčasne ukončený.

2.2. Súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že žalovaná nie je pasívne legitimovaná. Neskúmal pritom, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky (ktorá v čase postúpenia ani neexistovala). Vzhľadom na skutočnosť, že postupcom bola banka, postupníkom bola spoločnosť, ktorá nemala postavenie v banke a dlžníkom bol klient banky, vzťahujú sa na postúpenie pohľadávky nielen ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 524 a nasl.), ale aj ustanovenie zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách (§ 92 ods. 8). Pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorou sa postupuje pohľadávka z nezosplateného úveru z banky na tretí subjekt, je v zmysle Zákona o bankách vyžadované splnenie ďalších predpokladov, pričom nesplnenie čo len jedného z nich spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy v časti postúpenia predmetnej pohľadávky. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná a jej „postúpenie“ by svojim obsahom a účelom bolo priamo v rozpore so zákonom a ako také je neplatné v

zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže žalovaná nepreukázala, že pred postúpením pohľadávky písomne vyzvala žalobcu na splnenie peňažného záväzku (že túto výzvu odoslala a doručila), Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 03. 2017 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalobcovi absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka a pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14. 05. 2008, ako aj na rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28. 01. 2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodiť ani to, že dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal.

2.3. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok NS SR 2Cdo/205/2009). Súd skúma vecnú legitímáciu sám, z úradnej povinnosti, a to i bez toho, aby to strany navrhli.

2.4. Opätovne poukázal na ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, účinnom v čase postúpenia pohľadávky, ktorý stanovuje podmienky, za ktorých možno postúpiť pohľadávku (alebo jej časť), ak je splatná a to až po predchádzajúcej písomnej výzve, a kumulatívne, ak je splnené omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Písomné oznámenie postupcu žalobcovi o postúpení pohľadávky nie je výzvou, ako má na mysli citované ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a ani ju nenahrádza. Platí, že žalovaná nepreukázala splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie splatnej pohľadávky, zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná a postupca zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. pre neplatnosť zmluvy neprešla, a preto je daná pasívna legitímácia žalovanej.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, ktorá navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku ako vecne správny potvrdiť. Stotožnila sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keď jeho zamietajúci výrok považovala za vecne správny a v celom rozsahu sa stotožnila s odôvodnením rozsudku. Uviedla, že skutkové tvrdenia žalobcu, uvedené v odvolaní, ktoré by mali preukázať údajnú absolútnu neplatnosť postúpenia pohľadávky žalobcu voči žalovanej na tretí subjekt, následkom ktorej by mala byť žalovaná pasívne legitimovaná v predmetnom spore, sú podľa jej názoru právne irelevantné, pretože neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie a nespĺňajú ani jednu z podmienok podľa § 366 CSP. Napriek tomu, že podľa § 296 CSP sa ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania nepoužívajú v spotrebiteľskom spore, podľa tohto ustanovenia môže spotrebiteľ predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Do vyhlásenia rozsudku žalobca skutkové tvrdenia, ktorými odôvodňuje podanie odvolania, neuviedol. Konanie žalobcu je v rozpore s princípom hospodárnosti podľa článku 8 Základných princípov CSP.

3.1. Napriek uvedenému, žalovaná k tvrdeniu žalobcu uvádza, že sám (v bode 2. prvý odsek odvolania) uvádza vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo strany žalovanej, ku ktorej došlo 26. 10. 2016. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je jednostranný právny úkon žalovanej adresovaný žalobcovi vo forme písomného oznámenia zaslaného žalobcovi. Súčasťou tohto písomného oznámenia je aj výzva na zaplatenie dlžnej sumy. Ak teda sám žalobca vo svojom odvolaní poukazuje na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k 26. 10. 2016, je zrejme, že žalobcovi toto oznámenie muselo byť doručené a má o ňom vedomosť. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná si pred postúpením pohľadávky voči žalobcovi na tretiu osobu (24. 03. 2017) splnila všetky povinnosti v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, a teda postúpenie pohľadávky žalovanej voči žalobcovi je platné.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa všetky náležitosti podľa § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími

dôvodmi (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v jeho zamietajúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 389 odsek 1 písmeno b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6. Predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie sumy 621,91 eura titulom bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom (keď v ďalších nárokoch žalobca zobral žalobu späť) a súd konanie v týchto častiach zastavil. Žalobca svoj nárok odôvodňoval tým, že dňa 05. 06. 2009 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o splátkovom úvere č. 0212937647, na základe ktorej mu žalovaná poskytla bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 10.000 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v 119-tich mesačných splátkach po 139,27 eura. Poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, vzhľadom na nesprávne uvedenie RPMN v zmluve a nesprávne uvedené celkové náklady spojené s úverom, a preto sa domáhal po zaplatení 10.432,74 eura (v podanom odvolaní tvrdí, že uhradil 10.621,91 eura) z dôvodu, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 621,91 eura. Žalovaná predložila v konaní Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 24. 03. 2007, vrátane jej Prílohy č. 1, ktorá sa týka žalovanej pohľadávky s príslušenstvom, ktorá vznikla z úverovej zmluvy č. 0212937647 zo dňa 05. 06. 2009 voči žalobcovi a táto bola postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. (predtým Intrum Justitia Slovakia, s. r. o.). Žalovaná predložila k uvedenej zmluve i Oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalobcovi zo dňa 31. 03. 2017 a podací hárok, ktorým uvedené oznámenie malo byť dané na poštovú prepravu dňa 04. 04. 2017. Súd sa následne zameral na skúmanie námietky nedostatku pasívnej vecnej legitímácie a dospel k záveru, že pokiaľ na spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. prešli postúpením všetky práva spojené s pohľadávkou, pasívna legitímácia žalovanej preto po postúpení pohľadávky nie je daná, čo bolo dôvodom pre zamietnutie žaloby, pričom sa súd už meritom veci nezaoberal.

7. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

Medzi stranami nebolo sporné, že v predmetnej veci je potrebné uzatvorenú Zmluvu o splátkovom úvere č. 0212937647 zo dňa 05. 06. 2009, uzatvorenú medzi stranami sporu, považovať za zmluvu spotrebiteľskú, ktorá bola uzatvorená podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku, aj vzhľadom na námietku žalovanej, ale aj na odvoláciu námietku, bolo potrebné predovšetkým vyriešiť, či záver súdu prvej inštancie, že žalovaná nie je pasívne vecne legitimovaná, je vecne správny. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého účastník je subjektom práva (povinnosti), ktorá je predmetom konania. Žalovaná Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24. 03. 2017 postúpila pohľadávky, vrátane pohľadávky žalobcu, na spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. (predtým Intrum Justitia Slovakia, s. r. o.). Je nesporné, že v prejednávanej veci bola postupcom banka, a preto súd prvej inštancie pri rozhodovaní mal vychádzať nielen z ustanovení § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávok, ale vo veci mal aplikovať aj špeciálnu úpravu postúpenia pohľadávky obsiahnutú v zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách.

8. Podľa § 92 odsek 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“) aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súhrn všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Po postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu

o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou a pobočkou zahraničnej banky a klientom, len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

10. Rozborom ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie, rovnako ako v zákone, i pobočka zahraničnej banky), buď inej banke, ako aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom; ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 OZ), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpenie riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil, a druhou, nepretržité, viac ako 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Splnením podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 Zákona o bankách zákonodarca podmienil nielen postúpenie pohľadávok mimo tzv. bankový sektor, ale tiež také postúpenie, pri ktorom pohľadávku patriacu pôvodne jednej banke prevezme iná osoba s rovnakým statusom. Zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť. Podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiaden priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ) (rozsudok NS SR sp. zn. 7Co/26/2017 z 28. 03. 2018).

11. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. júna 2010 vyplýva: „Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotno-právne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotno-právny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy, aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa s ňou v konaní nezaoberal.“

12. Súd prvej inštancie na námietku žalovanej o nedostatku pasívnej legitímácie sa správne zamerail na skúmanie, či žalovanej svedčí pasívna vecná legitímácia v konaní. Vychádzal pritom zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24. 03. 2017 a postúpenie pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. posudzoval iba v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, a to § 524 ods. 1, 2 a § 526 ods. 1, 2. Napriek tomu, že k postúpeniu pohľadávky došlo z banky na nebankový subjekt, súd prvej inštancie predmetný právny vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom (spotrebiteľom) a žalovanou (bankou), a teda vznikol z bankového úveru, ktorý je regulovaný špeciálnou úpravou, a to Zákonom o bankách, a tento zákon je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku s charakterom lex specialis, podľa tohto zákona súd prvej inštancie platnosť postúpenia pohľadávky zo žalovanej na nebankový subjekt neposudzoval. Z uvedeného dôvodu je jeho rozhodnutie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie predčasné. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť pasívne legitimovaného účastníka v konaní v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ale aj špeciálneho zákona, ktorým je Zákon o bankách pod č. 483/2001 Z. z. o bankách, a od výsledku tohto posúdenia bude vo veci ďalej konať a opätovne rozhodne o uplatnenom nároku žalobcu.

13. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).